

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 27Co/9/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8107223420
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Koščo
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8107223420.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Košča a členov senátu JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Jozefa Angeloviča v právnej veci žalobcu: L., s.r.o., so sídlom Y. XX, XXX XX L., N.: XX XXX XXX, právne zastúpeného JUDr. Michalom Feciľakom, advokátom so sídlom: Jesenná 8, 080 05 Prešov, proti žalovanému T. L., so sídlom V. XX, XXX XX L., N.: XXX XXX, právne zastúpeného Y. Alojzom Naništom, advokátom so sídlom kancelárie Sládkovičova 8, 080 01 Prešov, o vysporiadanie práv k neoprávnenej stavbe, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 20C/290/2007-296 zo dňa 8.3.2024, jednohlasne takto

rozhodol:

- I. Návrh žalobcu na prerušenie konania zamietajú.
- II. P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. A III.
- III. Žalovanému proti žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 20 C 290/2007 - 296 zo dňa 08. marca 2024 rozhodol takto

I. Návrh na prerušenie konania zamietajú.

II. Žalobu zamietajú.

III. Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 01.10.2007, doručenou súdu dňa 1.10.2007, domáhal, aby súd vysporiadal práva k neoprávnenej stavbe, zapísanej na LV č. XXXXX, katastrálne územie L., a to parcely KN C XXX - orná pôda o výmere XXXX m², KN C XXX/X - ostatná plocha o výmere XXXX m² a KN E XXXX/XX - orná pôda o výmere XXX m², ktoré sú podľa tvrdení žalobcu v jeho vlastníctve. Z. žiadal k uvedeným nehnuteľnostiam zriadiť vecné bremeno v prospech žalovaného za náhradu.

3. Žalobu odôvodnil tým, že na nehnuteľnostiach v jeho vlastníctve sa nachádza nebytová stavba mestský cintorín, prízjazdová cesta a oplotenie. Tieto stavby boli postavené bez jeho súhlasu a v zmysle § 135c ods. 1 Občianskeho zákonníka ide o neoprávnené stavby. Keďže odstránenie stavieb by bolo neúčelné, deklaruje svoj súhlas so zriadením vecného bremena za náhradu.

4. Žalovaný vo vyjadrení k podanej žalobe zo dňa 17.10.2007 s podanou žalobou nesúhlasil a navrhol prerušiť konanie do skončenia konania vedeného pod č. k. 8C 258/2006, v ktorom sa rieši otázka vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam.

5. Podaním doručeným súdu dňa 23.11.2011 žiadal žalobca rozšíriť žalobu v časti zaplata sumy 3.018.553,28 eura o 20 % DPH teda o sumu 603.710,66 eura, a to tak, že súd zaviazal okrem iného žalovaného na zaplata sumy celkom vo výške 3.622.263,94 eura.

6. Uznesením zo dňa 21.08.2013, č. k. 20C/290/2007 súd pripustil zmenu žaloby.

7. Podaním doručeným súdu dňa 16.09.2013 zobral žalobca svoj návrh v časti o zaplata 20 % DPH vo výške 603.710,66 eura a žiadal konanie v tejto časti zastaviť.

8. Uznesením zo dňa 17.10.2013, č. k. 20C/290/2007 súd konanie v časti o zaplata 20 % DPH vo výške 603.710,66 eura.

9. Žalobca podaním zo dňa 06.02.2024 navrhol konanie prerušiť do rozhodnutia Najvyššieho súdu SR o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.09.2023, č. k. 20Co 17/2022 - 999.

10. Súd návrh na prerušenie konania zamietol, keďže nie je dôvod na prerušenie konania, nakoľko v predmetnom dovolacom konaní sa nerieši otázka predbežná, ktorá má význam pre daný spor. Táto otázka bola právoplatným rozsudkom prvostupňového a odvolacieho súdu vyriešená, a z tohto dôvodu nemožno bez ďalšieho konštatovať, že prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie. V prípade úspechu žalobcu v tomto „inom“ konaní existujú následné právne úkony na dosiahnutie právneho stavu veci v súlade s právoplatnými a vykonateľnými rozhodnutiami súdov.

11. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav.

12. Krajský súd Prešov rozsudkom zo dňa 19. septembra 2023 č. k. 20Co/17/2022 - 999 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením. Súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 15C/10/2017-819 zo dňa 09.12.2020 v spojení s opravným uznesením č. k. 15C/10/2017-952 zo dňa 07.03.2022 rozhodol tak, že určuje, že žalobca (v tomto konaní žalovaný) je vlastníkom parciel C-KN XXX - orná pôda o výmere XXXX m², C-KN XXX/X - ostatné plochy o výmere XXXX m² a E-KN č. XXXX/XX - orná pôda o výmere XXX m², zapísaných na LV č. XXXXX, k. ú. L..

13. Zistený skutkový stav súd prvej inštancie právne posúdil:

14. Od 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

15. Podľa § 470 ods. 1,2 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

16. Podľa § 135c ods.1,2,3 Občianskeho zákonníka, ak niekto zriadi stavbu na cudzom pozemku, hoci na to nemá právo, môže súd na návrh vlastníka pozemku rozhodnúť, že stavbu treba odstrániť na náklady toho, kto stavbu zriadil (ďalej len „vlastník stavby“). Pokiaľ by odstránenie stavby nebolo účelné, prikáže ju súd za náhradu do vlastníctva vlastníkovi pozemku, pokiaľ s tým vlastník pozemku súhlasí. Súd môže usporiadať pomery medzi vlastníkom pozemku a vlastníkom stavby aj inak, najmä tiež zriadiť za náhradu vecné bremeno, ktoré je nevyhnutné na výkon vlastníckeho práva k stavbe.

17. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny

nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa), alebo pasívnej (existencia tvrdennej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.6. 2010, sp. zn. 2Cdo/205/2009).

18. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zriadenia vecného bremena k neoprávnenej stavbe nachádzajúcej sa na nehnuteľnostiach zapísaných pôvodne na LV č. XXXXX (v súčasnosti na LV XXXXX), katastrálne územie L., v zmysle § 135c C. zákonníka.

XX. V prípade žalôb uvedených v ustanovení § 135c OZ je aktívne vecne legitimovaný vlastník pozemku, na ktorom bola neoprávnená stavba postavená (pozri Ro NS ČR z 30.03.2005, sp. zn. 22 Cdo 458/2005). Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 09.12.2020, č. k. 15C/10/2017-819 v spojení s opravným uznesením zo dňa 07.03.2022, č. k. 15C/10/2017-952 rozhodol tak, že určil, že žalobca (v tomto konaní žalovaný) je vlastníkom parciel C-KN XXX - orná pôda o výmere XXXX mX, C-KN XXX/ X - ostatné plochy o výmere XXXX m2 a E-KN č. XXXX/XX - orná pôda o výmere XXX m2, zapísaných na LV č. XXXXX, k. ú. L.. G. nadobudol právoplatnosť dňa 08.12.2023.

20. Pokiaľ bola v občianskoprávnom konaní právoplatne vyriešená určitá otázka hmotnoprávneho vzťahu účastníkov, je súd v inom konaní, v ktorom má tú istú otázku posúdiť ako prejudiciálnu, viazaný jej skorším posúdením (R 3/2013). Obdobne súd poukazuje na závery nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 349/09 cit.: „Treba konštatovať, že vzhľadom na zásadu prejudiciality vyplývajúcu z ustanovenia § 135 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ako aj na zásadu viazanosti súdu právoplatnými rozhodnutiami vydanými v inom konaní podľa § 159 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku konajúci všeobecný súd nemá možnosť výberu v otázke, či bude rešpektovať právoplatné rozhodnutie vydané v inom konaní, ktoré rieši otázku javiacu sa prejudiciálnou v súvislosti s riešením daného prípadu. Pokiaľ pri riešení prejudiciálnej otázky zaujme odlišné stanovisko, je takýto jeho postup, resp. z neho vyplývajúci záver arbitrárny pre jednoznačný rozpor so zákonom.“

21. V konaní 15C/10/2017 bola právoplatne vyriešená otázka vlastníckeho práva ku nehnuteľnostiam, na ktorých sa nachádza stavba a ku ktorej sa žalobca domáhal zriadenia vecného bremena. Bolo určené, že žalovaný je vlastníkom nehnuteľností, a preto nie je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu v zmysle § 135c Občianskeho zákonníka. Súd preto žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie zamietol.

22. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods.2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo v spojení s § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Žalobca zobral žalobu v časti o zaplatenie 20 % DPH vo výške 603.710,66 eura späť bez uvedenia dôvodu, a preto v tejto časti zavinil zastavenie konania a žalovaný bol vo zvyšnej časti úspešný v celom rozsahu. Nakoľko súd nezistil žiadny dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý by žalovanému náhradu trov konania nepriznal, súd priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške trov konania bude po právoplatnosti rozhodnutia rozhodnuté samostatným uznesením.

23. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal včas odvolanie žalobca a z obsahu podaného odvolania vyplýva, že žalobca odvolaním napadol druhý výrok napadnutého rozsudku, ktorým súd žalobu zamietol a napadol súčasne aj tretí výrok napadnutého rozsudku a to závislý výrok na náhradu trov konania. Proti prvému výroku, ktorým súd vyslovil, že návrh žalobcu na prerušenie konania konania zamietol, žalobca odvolanie nepodal. Žalobca súčasne však žiadal, aby Krajský súd v Prešove prerušil konanie do rozhodnutia dovolacieho súdu o podanom dovolaní žalobcu proti rozsudku KS Prešov sp. zn. 20Co17/2022 zo dňa 19.09.2023 v závislosti od záverov uvedeného dovolacieho konania a následne napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prípadne, aby odvolací súd rozhodol tak, že žalobe vyhovie v celom rozsahu. Žalobca uviedol, že je presvedčený, že napadnutý rozsudok bol vydaný predčasne, nerespektujúc skutkové okolnosti ako prejednávanej veci, tak aby s vecou priamo súvisiaceho konania o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, na ktorý sa nachádza neoprávnená stavba, ktorú žalobca v predmetnom konaní žiadal vysporiadať. Má za to, že prejednávanej veci nie je sporné, že akékoľvek meritórne posúdenie podania žaloby priamo závisí od zodpovedania otázky, ktorej zo strán sporu svedčí vlastnícke

právo k nehnuteľnostiam. Uviedol, že taktiež nie je sporné, že spor o vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam je predmetom konania na OS Prešov pod sp. zn. 15C 10/2017 (pôvodne vedeného pod sp. zn. 8 C 258/2006), pričom v zmysle v súčasnosti právoplatného rozsudku OS PO sp. zn. 15C 10/2007 zo dňa 09.12.2020 v spojení s rozsudkom KS PO sp. zn. 20Co/17/2022 zo dňa 19.09.2023 bolo vlastnícke právo k nehnuteľnostiam priznané žalovanému. Žalobca dňa 02.02.2024 podal dovolanie voči rozsudku KS Prešov sp. zn. 20 C 17/2022 zo dňa 19.09.2023 , pričom aj napriek právoplatným rozsudkom žalobca zotrval v presvedčení, že je vlastníkom sporných nehnuteľností. Poukázal, že súd prvej inštancie uznesením č. k. 20 C 290/2007 - 188 zo dňa 11.02.2014 prerušil konanie do právoplatného skončenia dovolacieho konania vedeného na Najvyššom súde Slovenskej republiky a má za to, že prerušenie konania malo svoje opodstatnenie, pretože následne Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil právoplatný rozsudok Krajského súdu Prešove. Poukázal, že v obdobných právnych veciach medzi totožnými stranami sporu konanie závisí od zodpovedania otázky vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, pričom konajúce súdy dospeli k záveru o potrebe prerušenie konania do rozhodnutia vydaného v odvolacom konaní o určenie vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam. Má za to, že postup OS PO v prejednávanej veci podľa názoru žalobcu neobstoí, pričom okresný súd s odstupom desiatich rokov dospel k opačnému právnomu názoru o tom ,či je vhodné alebo nevhodné prerušiť konanie v prejednávanej veci do skončenia dovolacieho konania, konania o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam . Čo sa týka samotného rozsudku má za to, že súd prvej inštancii odôvodnil napadnutý rozsudok absolútne nepodloženým čisto hypotetickým záverom, pričom napadnutý rozsudok neberie ohľad na doposiaľ vykonané dokazovanie, na trovy konania, ktoré musel žalobca vynaložiť ako taký predstavuje rozhodnutie pre rozhodnutie a odmietnutie spravodlivosti . Žalobca má za to, že vydané rozhodnutie v dovolacom konaní bude zásadným rozhodnutím o tom, či žalobca je vlastníkom predmetných nehnuteľností, ktoré získal na základe dobrovoľnej dražby. Žalobca má za to , že sa cítil a stále sa cíti byť vlastníkom predmetných nehnuteľností . Taktiež poukázal, že aj priznanie náhrady trov konania žalovanému za danej skutkovej a právnej situácie sa javí ako neprimerané trestanie žalobcu za to, že žalovaný si v inom konaní k predmetným nehnuteľnostiam nárokuje aj priznanie vlastníckeho práva a aj v prípade neúspechu žalobcu v prejednávanej veci je priznanie náhrady trov konania žalovanej strany nespravodlivé v dôsledku čoho je namieste aplikácia § 257 CSP, s čím sa však súd prvej inštancie nezaoberal. Namietal v celosti, že napadnutý rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, pretože otázka vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v dôsledku podaného dovolania, doposiaľ s konečnou platnosťou vyriešená nebola. Žiadal, aby odvolací súd prerušil konanie do rozhodnutia dovolacieho súdu o podanom dovolaní a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil mu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie prípadne, aby vo veci sám rozhodol tak, že žalobe vyhovie v celom rozsahu a žalobcovi voči žalovanému prizná nárok na náhradu trov konania.

24. Žalovaný sa k predmetnému odvolaniu vyjadril a uviedol, že sa súd prvej inštancie rozhodol vecne správne , pričom aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám vyplývajúcim z ustanovenia § 220 ods. 2 CSP. Súd jasne a výstižne vysvetlil ako posúdil podstatné skutkové tvrdenie a právne argumenty strán , skonštatoval, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil , ako vec právne posúdil, pričom poukázal aj na ustálenú rozhodovaciu prax súdov. Žalobca podané odvolanie voči výrokom rozsudku pod bodmi 2 a 3 odôvodňuje tým, že napadnutý rozsudok bol vydaný predčasne a ako taký spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Žalobca opätovne žiada, aby Krajský súd v Prešove prerušil konanie do rozhodnutia dovolacieho súdu o podanom dovolaní žalobcu. Súd prvej inštancie návrh na prerušenie konania zamietol, pričom, v odôvodnení rozsudku, bod 9, uviedol, že v dovolacom konaní sa nerieši otázka predbežná, ktorá má význam pre daný spor a táto otázka bola právoplatným rozsudkom súdu prvej inštancie a dovolacieho súdu vyriešená a z tohto dôvodu nemožno bez ďalšieho konštatovať, že prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie. Vo veci samej tak súd prvej inštancie konštatoval, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn.15C/10/2017 bola právoplatne vyriešená otázka vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, na ktorých sa nachádza stavba , na ktorej sa žalobca domáhal zriadenia vecného bremena. Bolo určené, že žalovaný je vlastníkom nehnuteľnosti a preto nie je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu v zmysle § 135 Občianskeho zákonníka a súd preto žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie zamietol. Poukázal aj na ustanovenie § 357 písm. n) CSP, že odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o prerušení konania a proti rozhodnutiu, ktorým súd zamietol návrh na prerušenie konania podľa § 164 CSP nie je odvolanie prípustné. Ďalej uviedol, že podanie žalovaného voči právoplatnému rozhodnutiu dovolacieho súdu nie je dôvodom na prerušenie konania, pričom dovolacie konanie nie je zákonnou prekážkou na pokračovanie v konaní. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že žaloba bola podaná na súd ešte 01.10.2007 konanie vo veci

bolo viackrát prerušené a bolo prerušené do právoplatného skončenia konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 15C/10/2017 , nie do skončenia dovolacieho konania. Taktiež poukázal žalovaný na skutočnosť, že ak zákon nepripúšťa opravný prostriedok odvolanie proti uzneseniu, ktorým bolo návrh na prerušenie konania podaný a zamietnutý nie je prípustné, aby odvolacom konaní o tom istom návrhu z tých istých dôvodov, medzi tými istými stranami sporu opätovne rozhodoval odvolací súd, čomu bráni negatívna procesná podmienka a to právoplatné rozhodnutie súdu prvej inštancii vo výroku jeho rozsudku, ktorým súd zamietol návrh na prerušenie konania. Z uvedených dôvodov je dôvodné návrh na prerušenie konania ako neprípustný odmietnuť. V prípade iného právneho posúdenia návrhu na prerušenie konania žalovaná strana žiadala návrh na prerušenie dovolacieho konania zamietnuť. Taktiež poukázal na skutočnosť, že ak žalobca namieta, že súd prvej inštancie neposudzoval možnosť aplikácie § 257 CSP je potrebné podľa jeho názoru uviesť, že žalovaný existenciu dôvodov hodných zreteľa netvrdil ani nepreukázal v priebehu celého konania na súde prvej inštancie, a preto súd vzhľadom na skutočnosť, že žalobca neuviedol, v čom majú byť dôvody hodné osobitného zreteľa, na ktoré poukazuje v odvolaní za výnimočné, ani nepostupoval podľa ust. § 257 CSP . Strana žalovaného považuje odvolanie žalobcu za nedôvodné. Žiadal, preto , aby odvolací súd potvrdil rozsudok napadnutý výrok ako vecne správny a priznal žalovanej strane náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcovi, vo výške 100 % .

25. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací v rámci kompetencií vyplývajúcich z ustanovení § 34 CSP (Civilný sporový poriadok zákon číslo 160/2015 Z. z, ďalej iba „CSP“, platný od 1.7.2016) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa zásad uvedených v ustanovení § 379 a nasledujúcich CSP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP (a contrario) a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne. Preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil v zmysle § 387 ods. 1 CSP.

26. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia môže sa odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd konštatuje, že sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a pre zdôraznenie správnosti dodáva nasledovné:

27. Odvolací súd v prvom rade pripomína, že právo na určitú kvalitu súdneho rozhodnutia, ktorého súčasťou je právo sporovej strany na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. S práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva totiž aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami a argumentmi a dôkaznými návrhmi strán , (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (rozhodnutie Európskeho súdu pre Ľudské práva Kraska proti Švajčiarsku z 29.4.1993 . nález Ústavného súdu sp. zn. II.ÚS 410/06 a iné.) Štruktúra práva na odôvodnenie rozhodnutia je rámcovo upravená v ustanovení § 220 ods. 2 CSP a táto norma sa uplatňuje v odvolacom konaní. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní však nemá (nemusí) odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyriešené a nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamená, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument sporovej strany. Z odôvodnenia rozhodnutia však musia byť zrejmé všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia.

28. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie náležite odôvodnil, dal odpoveď na všetky otázky, ktoré boli nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd prvej inštancie súčasne podrobne , zrozumiteľne a jednoznačne uviedol, akým spôsobom dospel k svojmu záveru o zamietnutí žaloby. Súd prvej inštancie sa taktiež náležitým spôsobom vysporiadal so všetkými podstatnými vyjadreniami strán sporu a zákonne následne rozhodol. Odvolací súd sa nestotožňuje s námietkou žalobcu , že prijatie právneho záveru v otázke vlastníctva predmetných nehnuteľností je v prejednávanej právnej veci predčasné.

29. V preskúmanej veci bolo preukázané, že vlastníkom nehnuteľnosti je žalovaný , nie však žalobca a táto skutočnosť nie je v odvolaní, okrem už vyššie uvádzaného, namietaná ani samotným odvolateľom. Odvolací súd poukazuje, že sa s nimi nestotožňuje.

30. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že súd prvej inštancie v preskúmanej veci dostatočne zistil skutkový stav v

rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností a na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a návrh žalobca aj správne právne posúdil. Nakoľko aj odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku napadnutého odvolaním zodpovedá kritériám uvedeným ustanovením § 220 CSP, odvolací súd konštatuje v zmysle týchto ustanovení správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

31. Súčasne odvolací súd preskúmal i námietky vyjadrené v odvolaní žalobcu a po ich preskúmaní dospel k záveru, že tieto nie sú dôvodné, pretože v konečnom dôsledku nemôžu prívodiť zmenu zisteného skutkového i právneho stavu.

32. Súčasťou podaného odvolania bol aj návrh žalobcu na prerušenie konania do skončenia dovolacieho konania, ktoré dovolanie bolo podané proti rozsudku Krajského súdu v Prešove . č. k. 20 Co 17/2022 z 19.9.2023 vo veci určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. O tejto otázke právoplatne rozhodol súd prvej inštancie, ktorý návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol a proti ktorému žalobca odvolanie nepodal. Keďže podal nový návrh v odvolacom konaní, bolo povinnosťou odvolacieho súdu o jeho návrhu rozhodnúť.

33. Odvolací súd v prvom rade poukazuje, že nezistil žiadne nové skutočnosti, či okolnosti ktoré by odôvodňovali potrebu prerušenia tohto konania. O prejudiciálnej otázke už bolo právoplatne rozhodnuté v inom súdnom konaní, v ktorom bola vyriešená otázka prejudiciálna a to otázka vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, pričom toto prebiehajúce konanie už bolo prerušené, práve pre vyriešenie tejto otázky. Aj pri preskúmaní tejto otázky odvolacím súdom bolo potrebné zvažovať, či prerušenie konania prispeje k spravodlivému rozhodnutiu vo veci a k naplneniu dikcie čl. 46 ods. 1 Ústavy a tento dôvod prerušenia konania preváži nad záujmom na postupe bez zbytočných prieťahov. Odvolací súd považuje záujem na konaní bez zbytočných prieťahov vo veci, ktorá napadla na súde prvej inštancie dňa 1.10.2007 za vhodnejší a aj spravodlivejší, už aj vzhľadom na to, že toto konanie už prerušené bolo. Samotné prebiehajúce dovolacie konanie bez ďalšieho, nemôže byť jediným dôvodom prezentovaným žalobcom na opačný postup. Preto aj odvolací súd návrh žalobcu na takéto prerušenie konania zamietol.

34. Odvolací súd taktiež venoval pozornosť otázke náhrady trov konania v napadnutej časti, t. j. vo výroku III. a aj v tejto časti sa stotožňuje s výrokom súdu prvej inštancie t. j. v časti o trovách konania, ktorý považuje za vecne správny.

35. V zmysle § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Je nespochybniteľné, že vo veci samej nebol žalobca úspešný a naopak úspešný žalovaný požadoval náhradu trov prvoinštančného konania. Zásada úspechu vo veci (zásada zodpovednosti za výsledok sporu) je charakteristická pre sporové konanie a uplatní sa vždy tak, že neúspešná strana sporu je povinná nahradiť v spore strane úspešnej trovy konania, ktoré úspešnej strane v spore vznikli. Ide o trovy, ktoré sú preukázané, odôvodnené, účelne vynaložené a vznikli v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. V prejednávanej veci je nepochybné, že žalovaná strana mala v konaní plný úspech, ak súd žalobu žalobcu zamietol v celom rozsahu.

36. Aplikácia ustanovenia § 257 CSP, na ktoré žalobca poukazuje, pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy iba v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach na strane strán sporu. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba však prihliadať na osobné, majetkové, zárobné a iné pomery všetkých strán sporu, a tiež na okolnosti, ktoré viedli strany sporu k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní.

37. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom žalovaného, že žalobca neuviedol také výnimočné okolnosti, či dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali aplikáciu ustanovenia § 257 CSP.

38. Ustanovenie § 257 CSP nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvoľie), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, ku ktorým je potrebné

pri stanovení povinnosti nahradit' trovy konania výnimočne prihliadnuť. Ani odvolací súd však takéto okolnosti nezistil.

39. Ani v odvolacom konaní nebol žalobca úspešný a preto súd v zmysle § 255 ods.1 CSP a § 396 ods. 1 CSP priznal náhradu trov odvolacieho konania žalovanému proti žalobcovi v rozsahu 100 %, ktorý mal plný úspech aj v odvolacom konaní. Tieto trovy vznikli žalovanému v súvislosti s podaním opravného prostriedku žalobcom.

40. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).